

نگاه

هیچ فیلم جذابی متقاضی اکران نوروز نیست؟

● سینمادارها همچنان به‌دنبال فیلمی مناسب برای اکران نوروز هستند و به همین دلیل شورای صنفی نمایش برای این‌ نوبت اکران هنوز به نتیجه نرسیده است.

به گزارش ایسنا، طبق اعلام مرتضی شایسته، دبیر شورای صنفی نمایش، جلسه یکشنبه، سوم اسفندماه این شورا برخلاف قرار قبلی برای اکران نوروزی به نتیجه قطعی نرسید و لیست فیلم‌ها هفته آینده مشخص و اعلام خواهد شد.

براساس پیگیری انجام‌شده برای اکران نوروزی چند فیلم در این جلسه به‌عنوان متقاضی معرفی شده‌اند ولی برای اکران نوروزی مناسب تشخیص داده نشده و به همین دلیل بررسی و برنامه‌ریزی ادامه خواهد داشت؛ چراکه سینمادارها در تلاش‌اند تا صاحبان فیلم‌های «درخت گردو» محمدحسین مهدویان، «دنیامیت» مسعود اطیابی و «چپ راست» حامد محمدی را برای اکران در نوروز راضی کنند.

پیش‌تر اسامی این فیلم‌ها به‌همراه «بی‌هم‌چیز» محسن قریایی به‌عنوان متقاضی اکران نوروزی مطرح شده بود، اما پخش‌کننده‌های برخی از این فیلم‌ها این مسئله را رد کرده و تاکید کردند که برای اکران در این نوبت باید شرایط حمایتی متفاوتی فراهم شود؛ چراکه آنها نگران‌اند آنچه در اکران «شنای پروانه» و «خوب، بد، جلف» در این سال کرونایی رخ داد و منجر به شکست آنها در اکران شد، بار دیگر تکرار شود.

دراین‌باره سعید خانی، پخش‌کننده «دنیامیت»، هفته گذشته به ایسنا گفت: اخیرا جلسه‌ای با نماینده سینمادارها و شورای مرکزی پخش‌کننده‌ها داشتیم و در آنجا تاکید شد که با آنچه شورای صنفی نمایش به‌عنوان «حمایت» از اکران مطرح می‌کند، نمی‌توان کاری انجام داد؛ چون این حمایت‌ها ضمانت اجرایی ندارند. پس بهتر است سینمادارها و پخش‌کننده‌ها رهاکاری را در نظر بگیرند تا فیلم‌های خوب اکران شوند.

همچنین امیرحسین حیدری، پخش‌کننده «درخت گردو»، هم گفته بود: ما می خواهیم فرمولی را برای اکران طراحی کنیم و این کار به یکسری موارد احتیاج دارد و باید در روزهای آینده با شورای صنفی نمایش، انجمن سینماداران و همین‌طور با مدیران سازمان سینمایی جلسه داشته باشیم تا ببینیم شرایط را چگونه می‌توان پیش برد که اگر ستاد کرونا اجازه اکران نوروزی بدهد و سینماها در آن مقطع اجرا باشند، فیلم‌های خوبی را نمایش دهیم.

گفتنی است تهیه‌کننده‌هایی که پس از یک سال هنوز نتوانسته‌اند پول فروش فیلم‌های خود را از سینمادارها دریافت کنند، درخواستی را برای منع فعالیت این سال‌ها به سازمان سینمایی ارائه کرده‌اند.

تداستان همین امسال بود که با ادامه‌دارشدن بحران تعطیلی سینما و شرایط اقتصادی که به کم‌شدن ارزش پول ملی هم انجامید، جمعی از تهیه‌کننده‌هایی که فیلم‌های خود را سال ۱۳۹۸ اکران کرده بودند، از پرداخت‌نشدن پول فروش آثار خود از سوی صاحبان سالن‌های سینمایی انتقاد کردند.

در همان روزها، بدهی سینمادارها از فروش فیلم‌های سال گذشته حدود ۳۰ میلیارد تومان اعلام شده بود که بخش عمده‌ای از این رقم نیز به مصطفی کیایی، تهیه‌کننده و کارگردان فیلم «مطرب»، تعلق داشت. کیایی مانند دیگر تهیه‌کننده‌ها از این وضعیت شاکی بود و برای آنها این سؤال مطرح بود که سینمادارها با پول فروش فیلم‌های آنها چه کرده‌اند. حتی کار به جایی رسید که کیایی در گفت‌وگویی بیان کرد از آنجا که برای ساخت «مطرب» با سند منزلش از بانک وام گرفته بود، اگر سریال شبکه نمایش خانگی «هم‌گناه» را نساخته بود، احتمالا خانه‌اش را از دست می‌داد.

دراین‌باره با توجه به انتقادهای مطرح‌شده، سازمان سینمایی در صدد برآمد تا با حمایتی مالی کره این مشکل را تا حدی باز کند اما حالا که به پایان سال رسیده‌ایم، مشخص است که این حمایت‌ها هم چاره‌ساز نبود و تقریبا فقط یک سوم بدهی باقی‌مانده سینمادارها پرداخت شده است. بر این اساس کیایی به نمایندگی از چهار، پنج تهیه‌کننده دیگری که نتوانسته‌اند پول فروش فیلم‌های خود را از سینماها بگیرند، به ایسنا گفت: از سازمان سینمایی درخواست کرده‌ایم هر سینمایی که در این ماه اسفند حساب خود را تسویه نکند، از چرخه اکران نوروزی خارج شود. او اضافه کرد که این درخواست مورد موافقت سازمان سینمایی هم قرار گرفته است.

از آنجا که در طول زمان در مفهوم و جایگاه ممکن است دچار تغییر یا تدقیق شود. معیار تالیف‌گرایی تئوری‌ها و پروتوتیپ‌های غربی هستند یا عاری در اینجا و اکنونیت فضای جامعه ما وجود دارد؟ مسئله خوانش تاریخ از موضع اکنونیت و امتداد آن موضوعیت دارد؟ تالیف و اورجینال برای تشخیص مابین هنر متعالی و عمیق دربرابر هنر بازاری و سطحی کارکرد دارد یا برای بقای نظام کاپیتالیستی و محافظ حق تالیف برای ثمرات جریان سرمایه است؟ معماری اورجینال مدرگراست یا پایدار است؟ نمایشی است (برای دست‌به‌دست‌شدن به‌مثابه یک کالای موقتی) یا قابلیت استفاده و بهره‌برداری دارد؟ پروژه‌های تالیف‌گرایانه و معماری اورجینال عقیم هستند یا زاینده؟ آیا ژنوم قابل تکرار و انطباقی در آنها وجود دارد؟ و در آخر معماری مؤلف، خواه درون توده (پلاک‌های مرسوم بین بلوک‌ها) باشد خواه در آزادی زمینه به‌عنوان مانومنرال شهری تعریف شود، چقدر برای بافت شهر پیشران است؟ آیا می‌تواند جراحیتی جدید در بی‌شکلی کلون‌های شهری ما ایجاد کند؟ این‌بار گزاره اول متن را با لحن سؤالی مطرح می‌کنیم: واژه‌های «مؤلف»، «اورجینال» و «آوانگارد» و معماری امروز، دچار تغییر و استحاله نسبت به سه دهه گذشته شده‌اند؟

کاربران افشار‌نسادی: شاید اصل‌بودن مهم‌تر از اورجینال‌بودن است. یعنی معماران کارهایی را انجام بدهند که با شخصیت، باورها و سیر افکار و کنجکاوی‌های آنان مرتبط باشد. باید یاد بگیریم محصول کار یک هنرمند را ارزش‌گذاری کنیم. اغلب کار را از مولد اثر جدا می‌کنیم؛ یعنی می‌گوییم فلان کار باید خوب باشد ولی نکته مهم‌تر از خوب یا بد بودن کار، این است که

که چه کسی این کار را انجام داده است. امضای بعضی از اسکسین‌های یکپاسو را پاک کنید و خواهید دید قیمت و ارزش آن صدها بار تنزل می‌کند. **رضا دانشمیر**: معمار و مؤلف به لحاظ مفهومی معادل هم هستند، مانند هنرمند و مؤلف؛ هنرمندی که مؤلف نباشد هنرمند نیست و به همان قیاس، معماری که مؤلف نباشد معمار نیست. اورجینال پدیده‌ای است که به‌صورت هم‌زمان هم وضع موجود را مورد نقد قرار می‌دهد، یعنی تاریخچه آن پروژه یا به‌طورکلی دیسپلین را مورد بازنینی و نقد قرار می‌دهد و درعین‌حال مسیری تازه و چشم‌اندازهای تازه مطرح می‌کند. بنابراین پدیده اورجینال حکم نقطه‌عطف را دارد و از این بابت است که اهمیت و ارزش دارد. خصوصا در ایران معاصر. **کاترین اسپریدنتف**: معمار حتما مؤلف است ولی هر مؤلفی لزوما معمار نیست. برای مثال تتی که روی کاغذ نوشته شده است، موسیقی نیست؛ چراکه موسیقی باید شنیده شود تا درک شود. معماری نیز باید ساخته شود تا درک شود.

کوروش رفیعی: لازم نیست تمام معماران مؤلف باشند. در این صورت شهری خواهیم داشت که قابل سکونت نخواهد بود. بهتر است بیشتر بناهایی که ساخته می‌شوند کدها و استانداردها را رعایت کنند تا شهر سالمی داشته باشیم با ساختمان‌هایی که درست کار می‌کنند. اما برخی معماران هم هستند که مؤلف‌اند و معماری را پیش می‌برند که درصد آنها کم است و باید هم کم باشد.

محمدرضا نیکبخت: اندیشه اصیل در معماری نداریم که یک معمار به‌عنوان معمار مؤلف با اندیشه اصیل بتواند کاری را انجام دهد. تقريبا که نه. تحقیقا این را نداریم. در بهترین حالت، اندیشه آن کبی است اما پروژه‌اش کبی نیست که این را هم خیلی کم می‌توان پیدا کرد. در این میان معمولا نقصان‌هایی هست، یا هنرمند

هنر

جایگاه معمار مؤلف و اورجینال در اکنونیت جامعه

جلال حسن‌خانی

بسیار خلاق ولی بدون پایه و ریشه است یا خیلی متکی به ریشه است اما هیچ خلاقیتی ندارد. متأسفانه ما درگیر چنین وضعیتی هستیم.

بهرام کلانتری: لازم است در ابتدا تکلیف خودمان را با برداشت امروزی از کلمه مؤلف روشن کنیم. من تصور نمی‌کنم که واژه مؤلف به این مفهوم باشد که شخصی (یک معمار) ایده‌ای یا تفکری را فی‌البداهه از هیچ به وجود بیاورد و به‌عنوان مبدع یک طرز فکر یا ایده بکر شناخته شود. به نظر من قهرمان‌های واقعی تولید ایده، افرادی هستند که می‌توانند در زمانی درست و در مکانی درست از ایده‌های مختلفی که ممکن است قبلا توسط افراد دیگری تبیین شده باشند، کولازی چندلایه ایجاد کرده، به‌واسطه این کارگردانی مبدعانه، پروژه‌های جدید و خاص خلق کنند.

فیروز فیروز: تعریف‌های متفاوتی از مؤلف وجود دارد. اگر مؤلف معماری است که بشود از آثارش برداشتی علم‌خور داشت، یک جور آن را می‌بینم و اگر مؤلف کسی است که جست‌وجو می‌کند طوری دیگر، اگرچه ممکن است از جست‌وجو دستاوردی که بتوان تکرارش کرد حاصل نشود؛ اما ممکن است به چیزی بدل شود که قابلیت تکرار را داشته باشد. آیا هر معماری مؤلف است؟ خیر، ولی یک معمار می‌تواند جست‌وجوگر باشد و از این جست‌وجوگری و تجربه‌ها یک فلسفه یا یک کتابچه عمل‌کردی به وجود می‌آید. فکر می‌کنم این ضرورت ماست و واجب هم هست. چیز جدیدی هم نیست.

سارا کلانتری: من از آثار کیارستمی و خیلی‌های دیگر که در کار خود مؤلف بوده‌اند، آموخته‌ام. من فکر می‌کنم همین مؤلف‌بودن موجب می‌شود تا نوع نگرش مردم تغییر کند و درجه‌هایی باز شود که تاکنون گشوده نبوده است. تجربه‌ها و فضایی خلق شود که پیش از آن هرگز قابل تصور نبوده است. این در تمام مدیوه‌های هنری

درباره نمایش «گرگاس‌ها» به کارگردانی حمیدرضا نعیمی

جنگ مغلوبه جناب وزیر با فساد

محمدحسین خدایی

می‌شنوند که طعنه به خصلت منفی یک سیاست‌مدار است و نشانه‌ای از این دیدگاه مشترک میان گروه اجرایی و مخاطبان حاضر در سالن اصلی تئاتر شهر که سیاست هیچ‌گاه امر مثبتی نبوده. به‌هرحال تجربه تاریخی ما از سیاست در دوران معاصر بیش از آنکه مبتنی بر کامیابی باشد، نشانگر تسلسل ناگامی‌هاست. با آنکه اخلاقیات فردی سیاست‌مداران در چگونگی وضعیت سیاسی یک جامعه تأثیرگذار است؛ اما فراکستن همه مشکلات به خصلت‌های فردی یا آنچه در ادبیات سیاسی «ژانر خلیقات» می‌نامند، می‌تواند تقلیل‌گر ایانه باشد و از روندها، ساختارها و سیستم‌ها غافل شود. حمیدرضا نعیمی به استناد آثاری که در این سال‌ها اجرا کرده، نشان داده که توانایی جذب مخاطب تئاتر را دارد و می‌تواند آثاری موفق درباره قشرهای مختلف جامعه تولید کند. با آنکه در بعضی اجراها وسوسه می‌شود سادگی

هنر و دیپلماسی پایدار

در قالب آن کتاب برای ارتباط گسترده‌تر و قابل دسترس‌تر با مردم از داستان، تمثیل و حکایات هنری سود می‌جست. پس از جنگ جهانی دوم و دل‌زدگی عامه انسان‌ها از نظامی‌گری و قدرت سخت، نفوذ دیپلماسی مبتنی‌بر فرهنگ و دیگر ابزار حضور و ارتباط، مورد دقت و توجه دیپلمات‌ها و سیاست‌ورزان قرار گرفت و در نتیجه عوامل مهم و تأثیرگذار دیگری در عرصه دیپلماسی به گونه‌ای تخصصی و علمی ظاهر شد که تحت‌عنوان‌های قدرت نرم، دیپلماسی عمومی، گفت‌وگوی فرهنگی و هنری ورزشی و… از آن نام برده می‌شود؛ به گونه‌ای که عده‌ای امروزه عقیده بر این است که با رشد آگاهی عمومی، ابزارهای ارتباطی مدرن و لحظه‌ای‌شدن دسترسی‌های عمومی سه هنر و فرهنگ، توانایی و نفوذ دیپلماسی نرم بیش از روش‌های سنتی دیپلماسی است. قدرت اطلاع‌رسانی و قابل دسترس‌شدن بخش‌های مهمی از علم سیاست پدیده جدید و قدرتمندی را در ارتباط بین دولت‌ها به وجود آورده است که به آن افقاع افکار عمومی گفته می‌شود و معنی آن این است که امروزه برای پیشبرد هر امر سیاسی نخست باید زمینه اجتماعی و احساسی آن در بین عامه مردم فراهم شود تا گفت‌وگو و دیپلماسی ورزشی می‌تواند به گونه‌ای بی‌واسطه و به دور این نیاز جدید که چندان هم چنان‌که در بالا گفته شد، نوظهور نبود، به اشکال مختلفی مورد توجه قرار گرفت که دیپلماسی هنری یکی از اشکال مهم آن است. بیابید راه دور نرویم و به کشور همسایه یعنی ترکیه نگاهی بیندازیم. صرف نظر از محتوای غیرقابل قبول تعدادی از سینمای‌های آن، صرفا از نقطه نظر دیپلماسی و معرفی آن کشور به دیگر ملت‌ها ترکیه با چه ابزاری می‌توانست

سه‌شنبه • ۵ اسفند ۱۳۹۹

زیر درختان زیتون

توضیح شهاب حسینی درباره ماجرای واکنس‌زدن در آمریکا و فعالیت هنری‌اش

● شهاب حسینی درباره حواشی ماجرای واکنس‌زدنش در آمریکا و فعالیت‌های اخیر هنری‌اش سخن گفت. علی‌البادا (خبرنگار).گپ‌وگفتی با شهاب حسینی داشت و او دراین‌باره برای ایسنا نوشت: «این روزها ماجرای ماسک‌زدن و واکنس‌زدن شهاب حسینی در آن سوی دنیا، موضعی شد برای اینکه برخی به آن بپردازند و ساده از کنارش عبور نکنند. هرچند آن‌قدر در جامعه موضوعات مهم وجود دارد که پرداختن به این حاشیه‌ها حوصله می‌خواهد و انگیزه؛ اما همین هم با شهاب حسینی تماس گرفتیم تا ببینم تا چه حد این موضوع برای خودش جدیت داشته است. شهاب حسینی در پاسخ به سؤال درخواست ماسکی که به صورت داشته است، گفت: «از ماشین پیاده شدم، دیدم ماسک ندارم. تنها ماسک داخل ماشین این ماسک بود که قبل‌ترها، دوستانم به من هدیه داده بود. بین زدن و ن‌زدن آن تردید نکردم». از شهاب ماجرای واکنس‌بوشش را پرسیدم. شهاب گفت: «هیچ نیلت قبلی و برنامه‌ریزی مشخصی برای زدن واکنس نبود و نداشتیم. به اصرار یکی از دوستان که برای آغاز یک کار سینمایی همراهی ام می‌کرد، در صف واکنس مزاد ایستادم تا ماشین خود را امتحان کنیم. در آمریکا برای مراکز سالمندان و سایر مراکز در اولویت، همیشه چیزی حدود ۲۰ درصد واکنس اضافه در نظر گرفته می‌شود تا در صورت شکستگی با اتفاقات غیرمنتظره، مشکلی برای جامعه هدف به وجود نیاید.

پس از اتمام کار، مزاد را بین مردم عادی توزیع و تزیق می‌کنند. در ضمن این واکنس‌ها بعد از خروج از دمای یخ‌زدگی چون قابل برکشت و استرداد نیست، مزاداش به مردم عادی تزیق می‌شود. کل ماجرا همین بود. اتفاقی که برای هرکسی می‌تواند بیفتد». شهاب گفت از روزی قلبی‌اش این است که شرایط واکنس‌بایوس با بهترین واکنس موجود برای هوم‌پنانش در ایران به وجود بیاید و مردم بیش از این دچار خسارت و مصیبت نشوند؛ مخصوصا حالا که وعده داده شده در چند ماه آینده شرایط واکنس‌بایوس عمومی در کشور به وجود بیاید و او امیدوار است این وعده تحقق یابد. از او درباره پروژه‌های که اکنون در دست دارد، سؤال می‌کنم. شهاب می‌گوید که فیلم دومش را در آمریکا ساخته است. می‌دانستم او پیش از این به‌عنوان اولین کارگردانی‌اش در آمریکا فیلم The writer is dead را بر اساس نمایش‌نامه «نویسنده مرده است»، اثر آرش عباسی، با حضور دو بازیگر آمریکایی ساخته بود. حالا شهاب حسینی می‌گوید این روزها مشغول ساخت فیلم «Final Act» با بازیگری سه بازیگر ایرانی انگلیسی‌زبان و سه بازیگر آمریکایی و دو کودک ایرانی و آمریکایی است. وقتش از نمی‌گیرم و برایش آرزوی موفقیت می‌کنم و قدری به حاشیه‌هایی که ساخته و پرورانده می‌شود، فکرم می‌کنم و می‌گویم کاش این همه خلاقیت و ذوق در حاشیه‌سازی را صرف ارتقای سینما می‌کردیم…».

چتر سینمای ایران در بازار مجازی جشنواره فیلم برلین

● چتر سینمای ایران که هرساله توسط بنیاد سینمایی فارابی در بازار‌های تخصصی فیلم جهانی برپا می‌شود، در این دوره از بازار فیلم اروپا (EFM) که به‌صورت مجازی در هفتادویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم برلین برگزار می‌شود، با حضور ۹ تشکل سینمایی حضوری فعال خواهد داشت. به گزارش «شرق»، اولین دوره بازار مجازی فیلم جشنواره بین‌المللی فیلم برلین از ۱۱ اسفند۱۳۹۹ (اول مارس ۲۰۲۱) آغاز می‌شود و به‌مدت پنج روز ادامه خواهد داشت. این اولین دوره‌ای است که بازار فیلم برلین به تاسی از جشنواره فیلم کن ۲۰۲۰ و سایر رویدادهای یک سال اخیر، به‌دلیل شیوع ویروس کرونا در جهان، به شکل مجازی برگزار می‌شود و این در حالی است که دوره قبلی جشنواره به صورت فیزیکی برگزار شده بود. بر اساس اعلام روابط‌عمومی بنیاد سینمای فارابی، سینمای ایران در این دوره حضور پررنگی را تجربه می‌کند و «چتر سینمای ایران» در کنار بنیاد سینمایی فارابی، همراه با ۹ تشکل دیگر (مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی، الی‌پی‌پرو، جشنواره جهانی فیلم فجر، هنر هفتم، آی‌فلم‌پرو، مؤسسه هنر و تجربه سینمای ایران، ایر‌پلیج، خانه فیلم و توزیع فیلم پرشیا) در این دوره از بازار مجازی فیلم برلین به فعالیت خواهند پرداخت. هدف از حضور نهادها و شرکت‌های ایرانی، عرضه و پخش بین‌المللی فیلم‌های ایرانی به‌منظور تجاری و فرهنگی، برقراری ارتباط با جشنواره‌های مهم فیلم جهت همکاری‌های مشترک، اقدام برای تعریف پروژه‌های تولید مشترک، گسترش همکاری‌های بین‌جشنواره‌ای و… است. اولین دوره بازار مجازی فیلم جشنواره بین‌المللی فیلم برلین، ۱۵ اسفند۱۳۹۹ (پنج مارس ۲۰۲۱) به پایان خواهد رسید. هفتادویکمین جشنواره فیلم برلین پس از پایان بازار فیلم اروپا به صورت مجازی، از ۲۰ تا ۲۲ ژوئن ۲۰۲۱ (۱۹ تا ۲۰ خرداد ۱۴۰۰) به صورت فیزیکی برپا خواهد شد.

🗨️ **نقاش**